

Stanovisko
odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra
č. 1/2022

Označení stanoviska: Pověření ke kontrole

Právní předpis:	zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“)
Ustanovení:	§ 4 kontrolního řádu
Související právní předpisy:	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)
Klíčová slova:	pověření ke kontrole
Datum zpracování:	květen 2022

Stanovisko:

Problematiku pověření ke kontrole upravuje § 4 kontrolního řádu, dle kterého platí, že

„(1) Kontrolu vykonává fyzická osoba, kterou kontrolní orgán k tomu pověřil (dále jen „kontrolující“).

(2) Pověření ke kontrole vydává vedoucí kontrolního orgánu, anebo osoba k tomu pověřená vedoucím kontrolního orgánu (dále jen „nadřízená osoba kontrolujícího“). Je-li při jednotlivé kontrole kontrolujících více, určí nadřízená osoba kontrolujícího jednoho z nich vedoucím kontrolní skupiny.

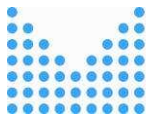
(3) Pověření ke kontrole má formu

a) písemného pověření k jednotlivé kontrole, nebo

b) průkazu, stanoví-li tak jiný právní předpis.“

V rámci uvedeného ustanovení kontrolní řád stanoví vymezení pojmu „kontrolující“, dále řeší, kdo za kontrolní orgán je oprávněn vydávat pověření ke kontrole, upravuje problematiku určení vedoucího kontrolní skupiny a stanoví možné formy pověření.

Pověření představuje stěžejní zákonný dokument, prostřednictvím něhož se kontrolující prokazuje u kontrolované osoby [viz § 9 písm. c) kontrolního řádu: *„Kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen předložit kontrolované osobě nebo povinné osobě pověření ke kontrole, a požádá-li o to kontrolovaná osoba nebo*

povinná osoba, též další dokument, který dokládá, že se jedná o osobu uvedenou v pověření ke kontrole.“]. Povinnost kontrolujícího předložit kontrolované či povinné osobě pověření ke kontrole koresponduje s právem kontrolované či povinné osoby ověřit si, že kontrolující je osobou oprávněnou k faktickému výkonu kontroly. Pověření ke kontrole tak musí být vydáno vždy. Kontrolní řád, coby předpis veřejného práva stanoví jako kogentní podmínku řádného zahájení kontroly předložení pověření ke kontrole v některé z variant postupu upravených v § 5 odst. 2 kontrolního řádu. Tzn., že pověření ke kontrole by se mělo vyhotovit i při zahájení kontroly distančním způsobem dle § 5 odst. 2 písm. b) kontrolního řádu doručením oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě. Dané ustanovení pak určuje jako povinnou součást oznámení o zahájení kontroly pověření ke kontrole či seznam kontrolujících.¹

Kontrolující

Kontrolu podle kontrolního řádu fakticky vykonává *kontrolující*. Tuto legislativní zkratku kontrolní řád zavádí pro **fyzickou osobu, kterou k provedení kontroly pověřil kontrolní orgán**. Podstatné pro to, aby určitá osoba měla postavení kontrolujícího, tj. osoby oprávněné provést kontrolu jménem kontrolního orgánu, jsou tak z hlediska kontrolního řádu pouze dvě skutečnosti:

- 1) jedná se o fyzickou osobu,
- 2) tato osoba má platné pověření ke kontrole².

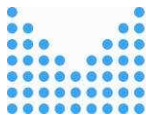
Je přitom odpovědností kontrolního orgánu, kterým konkrétním osobám takové pověření udělí.

Kontrolující zpravidla bude zaměstnancem kontrolního orgánu³, resp. subjektu, jehož je kontrolní orgán součástí, avšak nejedná se o nutný předpoklad, resp. požadavek kontrolního řádu. Mimo to vzhledem k tomu, že kontrolním orgánem nemusí být nutně osoba s právní osobností, zatímco zaměstnavatelem ano, byl by požadavek na to, aby byl kontrolující zaměstnancem kontrolního orgánu, v řadě případů poněkud nepřesný, neboť např. v případě organizačních složek státu je zaměstnavatelem Česká republika, zatímco kontrolním orgánem zpravidla příslušná organizační složka státu (např. ministerstvo). Stejně tak v případě, že bude kontrolním orgánem orgán územního samosprávného celku (např. krajský úřad), jde o zaměstnance územního samosprávného celku (kraje) zařazeného do úřadu územního samosprávného celku (krajského úřadu).

¹ Důvodem přiložení pověření ke kontrole, či seznamu kontrolujících je umožnit kontrolované osobě namítnout podjatost kontrolujících nebo přizvané osoby dle oprávnění uvedeného v § 10 odst. 1 písm. b) kontrolního řádu.

² Ať již vystavené formou písemného pověření k jednotlivé kontrole, nebo pokud tak stanoví jiný právní předpis, formou průkazu.

³ Tím je např. i osoba konající práci na základě některé z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.

Je však třeba upozornit na skutečnost, že některé právní předpisy mohou upřesňovat, kdo může být kontrolujícím při dané kontrole.

Kontrolující jsou zvláštním druhem tzv. **oprávněných úředních osob** podle § 15 odst. 2 správního řádu.

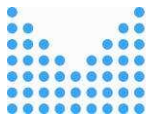
Kontrolní řád nestanoví, jaké důsledky by mělo, pokud by kontrolu provedla osoba bez pověření k dané kontrole. K takovému případu by se mělo zřejmě přistupovat obdobně jako k situaci, kdy by rozhodnutí ve správním řízení vydala „neoprávněná“ úřední osoba (v takových případech se rozhodnutí nepokládá za nezákonné, či snad nicotné), tím spíše, že kontrola představuje z hlediska právních účinků méně intenzivní zásah do práv než správní rozhodnutí. Pokud by tak kontrolu provedla nebo se na ní podílela osoba bez pověření (např. s průkazem, jemuž uplynula doba platnosti), neměla by tato skutečnost sama o sobě vést k závěru, že kontrola jako taková je v důsledku toho nezákonná a skutečnosti během ní zjištěné není možné použít v další činnosti kontrolního nebo jiného orgánu.⁴ Uvedené však samozřejmě platí pouze za situace, kdy kontrolu bez pověření ke kontrole, případně s vadným pověřením ke kontrole vykoná zaměstnanec kontrolního orgánu, nikoliv pro situaci, kdy kontrolu provedla fyzická osoba stojící zcela mimo kontrolní orgán. Na druhý z uvedených případů by rozhodně nebylo možno jako na provedenou kontrolu vůbec pohlížet, neboť takové „úkony“ by nebyly způsobilé jakékoliv právní účinky kontroly působit.

Osoba oprávněná k vydání pověření

Dle § 4 odst. 2 věty první kontrolního řádu platí, že „*pověření ke kontrole vydává vedoucí kontrolního orgánu, anebo osoba k tomu pověřená vedoucím kontrolního orgánu (dále jen „nadřízená osoba kontrolujícího“)*“. Citované ustanovení je nutné vykládat tím způsobem, že pověření ke kontrole vystavuje kontrolujícímu **nadřízená osoba kontrolujícího**, což je legislativní zkratka, kterou kontrolní řád zavádí jak pro vedoucího kontrolního orgánu, tak pro osoby jím k tomu pověřené. Kontrolní řád, jenž vymezuje (pokud zvláštní předpis nestanoví jinak), kdo je za kontrolní orgán oprávněn vydávat pověření ke kontrole, tak připouští dvě alternativy.

- a) V prvním případě je k vydání pověření ke kontrole oprávněn **vedoucí kontrolního orgánu**. Za vedoucího kontrolního orgánu je nutné považovat osobu, která stojí v čele kontrolního orgánu (např. je-li kontrolním orgánem ministerstvo je tímto vedoucím ministr, v případě krajského úřadu je tímto vedoucím ředitel krajského úřadu, u Magistrátu hlavního města Prahy je tímto vedoucím ředitel Magistrátu hlavního města Prahy).

⁴ Srov. *Vedral, J.* Kontrolní řád, Komentář. 1. vydání. BOVA POLYGON, 2015, str. 56-57.

- b) Ve druhém případě je k vydání pověření ke kontrole oprávněna osoba k tomu pověřená vedoucím kontrolního orgánu.

Kontrolní řád nestanoví, jakou formu má mít ono „pověření k vydávání pověření“. Ustanovení kontrolního řádu se tak nedotýkájí způsobu, jakým má kontrolní orgán v rámci své organizace upraveno zmocňování osob k vydávání pověření ke kontrole - může se jednat buď o *individuální akt*, kterým vedoucí kontrolního orgánu pověří vydáváním pověření ke kontrole konkrétní osobu, nebo se tak může stát prostřednictvím *interního předpisu* kontrolního orgánu (např. organizačního řádu). Takových osob pověřených k vydávání pověření ke kontrole může být v kontrolním orgánu více.

Nadřízenou osobou kontrolujícího tedy může být (a zpravidla i bude) jeho přímý nadřízený (vedoucí oddělení, ředitel odboru apod.). Z hlediska samotného kontrolního řádu se patrně může jednat i o jakéhokoliv jiného zaměstnance kontrolního orgánu, který nemusí být nadřízeným zaměstnancem kontrolujícího (popř. se může jednat o jakoukoliv jinou fyzickou osobu). Ačkoliv kontrolní řád žádné omezení v tomto směru nestanoví, tomu, aby vedoucím kontrolního orgánu mohla být pověřena jakákoliv fyzická osoba bez dalšího omezení, však dle našeho názoru brání pracovněprávní či služební předpisy, které vymezují, kdo je oprávněn v takových právních vztazích k ukládání pracovních (služebních) úkolů a které předpokládají „úkolování“ podřízených zaměstnanců ze strany vedoucích pracovníků.⁵

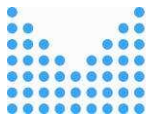
Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak, je - v mezích výše uvedeného - zcela na vedoucím kontrolního orgánu, aby určil, které osoby mají oprávnění vydávat pověření ke kontrole. Kontrolní řád tímto nikterak nezasahuje do interních vztahů kontrolních orgánů, ale výslovně deklaruje, že osobou jednající jménem kontrolního orgánu (kromě kontrolujícího) může být též jiná osoba, odlišná od vedoucího kontrolního orgánu (např. ředitel odboru, jehož oprávnění k vydání pověření o kontrole vyplývá z organizačního řádu schváleného vedoucím kontrolního orgánu).

Formy pověření ke kontrole

Kontrolní řád rozlišuje dvě formy pověření ke kontrole, a to *průkaz* a *písemné pověření k jednotlivé kontrole* (viz § 4 odst. 3 kontrolního řádu).

K rozdílu těchto forem pověření důvodová zpráva ke kontrolnímu řádu uvádí: „...základní rozdíl v praxi spočívá především v tom, že průkazy zpravidla slouží jako dlouhodobější pověření k opakovanému výkonu určité kontrolní činnosti a zvláště v případech, kdy je kontrola jedinou či jednou ze stěžejních činností kontrolního

⁵ Srov. např. § 11 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

orgánu, zatímco písemné pověření je užíváno ad hoc pro jednotlivé kontroly, a to i v případě opakované kontrolní činnosti, jež však není stěžejní činností kontrolního orgánu“.

a) Průkaz

Dle § 4 odst. 3 písm. b) kontrolního řádu „*pověření ke kontrole má formu průkazu, stanoví-li tak jiný právní předpis.*“ Jak vyplývá z uvedeného, průkaz slouží jako forma pověření ke kontrole **pouze v případě, že tak stanoví jiný právní předpis** (upravující hmotněprávní stránku té které kontroly).

Tímto způsobem jsou tak vymezeny případy, kdy může mít pověření ke kontrole formu průkazu a kdy písemného pověření. Současně jsou touto konstrukcí omezeny případy záměny průkazu, coby dokladu kontrolních oprávnění kontrolujícího, jenž je rovnocenný pověření ke kontrole, od „klasického“ služebního průkazu, jenž je pouze dokladem osvědčujícím příslušnost k určitému správnímu orgánu jako celku. To neznámá, že by služební průkaz nemohl současně sloužit jako průkaz ke kontrole, avšak z důvodu právní jistoty kontrolovaných osob to musí být stanoveno **výslovně zákonem**. Z hlediska právní jistoty kontrolovaných a povinných osob je vhodné, pokud tento jiný právní předpis stanoví rovněž (nejčastěji prostřednictvím prováděcího předpisu) vzor nebo náležitosti takového průkazu.

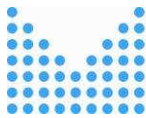
Vyjma výslovného požadavku, že tak stanoví jiný právní předpis, není užívání průkazů, dokládajících oprávnění kontrolujícího k provedení kontroly, kontrolním řádem omezeno.

Výjimečně některé právní předpisy (např. živnostenský zákon⁶, zákon o cenách⁷) připouštějí jako možné obě formy pověření ke kontrole, tj. umožňují volbu mezi průkazem a písemným pověřením ke kontrole.

V případě kontroly, pro kterou je zvláštním právním předpisem stanovena jako forma pověření ke kontrole forma průkazu, není vyloučeno, aby byl tento průkaz v praxi „doplňen“ písemným pověřením. V takovém případě je však z hlediska právních účinků pověření ke kontrole rozhodující průkaz (písemné pověření ke kontrole má v takové situaci pouze jakýsi „doplňkový“, resp. upřesňující charakter).

⁶ Srov. § 60b zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷ Srov. § 14 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

b) Písemné pověření ke kontrole

Ve všech ostatních případech, tj. tam, kde jiný právní předpis nepřipouští jako formu pověření průkaz, může kontrolující provádět kontrolu pouze za předpokladu, že mu pro tyto účely bylo vystaveno písemné pověření.

Pokud se jedná o dovětek obsažený v § 4 odst. 3 písm. a) kontrolního řádu „**k jednotlivé kontrole**“, je třeba uvést, že za jednotlivou kontrolu lze považovat i určitý okruh kontrolní činnosti a nikoliv pouze jednu jedinou kontrolu u jediné kontrolované osoby.

Jednotlivou kontrolou tak může být též určitá kontrolní činnost u několika kontrolovaných osob, není tudíž vyloučeno, aby v rámci jednoho dokumentu bylo vystaveno pověření ke kontrole několika kontrolovaných osob. Nicméně je třeba alespoň rámcově, avšak **dostatečně konkrétně**, vymezit okruh kontrolovaných osob či předmět kontrolní činnosti.

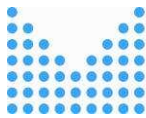
Je nutno zdůraznit, že písemné pověření k jednotlivé kontrole však nemůže tímto způsobem nahradit průkaz, tedy suplovat dlouhodobé oprávnění k výkonu kontrolní činnosti, aniž by tak stanovil jiný právní předpis. S ohledem na uvedené je tak třeba platnost písemného pověření k jednotlivé kontrole, které se vztahuje na určitou oblast přesně specifikované kontrolní činnosti, časově omezit tak, aby v konečném důsledku neplnilo roli průkazu, coby pověření dlouhodobého charakteru.⁸

Co se týče toho, zda musí mít každý člen samostatné písemné pověření ke kontrole, nebo zda je možné mít jedno pověření pro celou kontrolní skupinu, kontrolní řád nestanovuje žádné omezení. Zákon svým textem nijak nevylučuje variantu jednotlivého pověření ke kontrole pro každého člena kontrolní skupiny zvlášť ani variantu jednoho pověření ke kontrole pro celou kontrolní skupinu. Záleží na konkrétním kontrolním orgánu a jeho kontrolních činnostech, jestli je vhodnější mít pro každého člena kontrolní skupiny samostatné pověření, nebo mít pouze jedno pověření, na němž budou uvedeni všichni kontrolující. Obecně lze doporučit pro většinu případů, kdy jsou vykonávány kontroly na základě písemného pověření, vystavovat jedno pověření pro celou kontrolní skupinu. V případě, že se kontroly účastní rovněž přizvaná osoba, součástí pověření ke kontrole může být též pověření pro tuto přizvanou osobu.

Náležitosti pověření ke kontrole

Kontrolní řád nestanoví obligatorní náležitosti pověření ke kontrole, ať už vystaveného formou průkazu či písemného pověření k jednotlivé kontrole. Tyto

⁸ Srov. *Dvorská, O.* Kontrolní řád. Poznámkové vydání zákona s úryvky důvodové zprávy, vzory a vybranou judikaturou. Linde Praha, 2013.

náležitosti jsou ponechány na úpravě jiných právních předpisů (v případě některých průkazů), nebo na úvaze kontrolního orgánu.

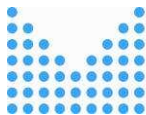
Z povahy věci je však zřejmé, že pověření ke kontrole by mělo obsahovat kromě požadavků plynoucích z příslušných předpisů v oblasti spisové služby (zákona č. 499/2004 Sb.⁹ a vyhlášky č. 259/2012 Sb.¹⁰) minimálně tyto náležitosti:

- **identifikace kontrolního orgánu,**
- **identifikace kontrolujícího (kontrolujících),**
 - o kontrolující by měl být identifikován minimálně svým jménem a příjmením, dále např. osobním „zaměstnaneckým“ číslem či číslem průkazu zaměstnance,
 - o při identifikaci kontrolujících je možné uvést též související údaj o dokumentu (např. průkaz zaměstnance), kterým se kontrolující zpravidla identifikuje v případě žádosti kontrolované osoby o doložení, že se jedná o osobu uvedenou v pověření),
 - o v případě více kontrolujících je vhodné již v pověření výslovně určit též vedoucího kontrolní skupiny,
- **identifikace kontrolované osoby,**
- **označení ustanovení právního předpisu vymezujícího pravomoc kontrolního orgánu k výkonu kontroly,**
- **předmět kontroly**
 - o předmět kontroly je třeba vymezit přinejmenším výčtem kontrolovaných oblastí; lze jej vymezit též konkrétním právním předpisem, resp. výčtem jednotlivých ustanovení právních předpisů, jejichž dodržování bude kontrolováno,
 - o k vymezení předmětu kontroly v pověření ke kontrole Nejvyšší správní soud uvedl¹¹, že by neměl být vymezen pouze obecně, ale mělo by být z něho zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti, resp. povinnosti kontrolované osoby mají být vlastně kontrolovány,
 - o předmět kontroly lze v pověření z praktických důvodů uvádět demonstrativním způsobem; ani řešení využívající demonstrativní výčet

⁹ Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰ Vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. února 2017, č. j. 5 As 42/2016-69.

však nemůže rozšířit předmět kontroly tak, že vlastně v pověření ke kontrole nebude žádný rámec kontroly stanoven.

- **identifikace a podpis osoby, která pověření vydala,**
 - o v případě podpisu pověření vydaného elektronicky kvalifikovaným elektronickým podpisem lze připustit, aby se kontrolující při kontrole prokazovali i kopií takto podepsaného pověření,
- **datum vydání pověření ke kontrole** (kontrola by měla být formálně zahájena v přiměřeném časovém horizontu od vydání, zpravidla v rádech dnů),
- **číslo jednací,**
- **otisk úředního razítka v relevantních případech** (blíže viz stanovisko ODK č. 1/2018¹²).

Pro sjednocení kontrol, jež vykonává příslušný kontrolní orgán, je doporučením vhodné upravit náležitosti pověření ke kontrole i v interních předpisech.

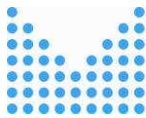
V pověření ke kontrole je možno také uvést předpokládaný den zahájení kontroly zpravidla v případě, kdy bude kontrola zahajována předložením pověření dle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu. Pokud však v mezidobí nastanou okolnosti, kvůli nimž nebude kontrola v tento den zahájena, bude třeba vydat nové pověření reflektující skutečný den zahájení kontroly.

Rovněž v případě, kdy by se z určitých důvodů některý z původně pověřených kontrolujících nemohl kontroly zúčastnit a kontrolu by namísto něj měl provádět jiný zaměstnanec (zaměstnanci), je třeba danou změnu reflektovat a i tomuto „náhradníkovi“ vystavit pověření ke kontrole.

Doporučuje se však, aby pověření ke kontrole nebylo časově ohraničováno provedením kontroly „na místě“, jako zejména uvedením konkrétního času zahájení či ukončení kontroly. Tyto a další podrobnosti lze vymezit mimo pověření ke kontrole, např. v rámci další neformální komunikace s kontrolovanou osobou.

V případě, že se kontroly účastní **přizvaná osoba**, musí být pro tuto kontrolu též pověřena, obdobně jako kontrolující (dle § 6 odst. 2 kontrolního řádu platí, že *kontrolní orgán vystaví přizvané osobě pověření*), přičemž v pověření je vhodné uvést důvod přizvání této osoby a vymezit, na jakých konkrétních kontrolních úkonech se má tato osoba účastnit.

¹² <https://www.mvcr.cz/odk2/clanek/stanoviska-odk-2018.aspx>.

Vedoucí kontrolní skupiny

Obecně lze doporučit výkon kontroly více kontrolujícími (je tím eliminována možnost ovlivňování kontrolujícího, a tudíž posílena objektivita kontroly), nicméně záleží zásadně na kontrolním orgánu, kolik kontrolujících k výkonu té které kontroly pověří (kontrolní řád v tomto směru nestanoví žádná omezení).

Vzhledem ke skutečnosti, že kontrolu může provádět více kontrolujících, stanovuje § 4 odst. 2 věta druhá kontrolního řádu nadřízené osobě kontrolujícího **povinnost určit** v takovém případě jednoho z těchto kontrolujících vedoucím kontrolní skupiny („*Je-li při jednotlivé kontrole kontrolujících více, určí nadřízená osoba kontrolujícího jednoho z nich vedoucím kontrolní skupiny.*“).

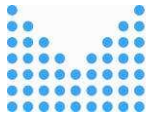
Kontrolní řád nicméně nesvěřuje vedoucímu kontrolní skupiny zvláštní práva a povinnosti, vyjma možnosti vyhovět ve lhůtě do 7 dnů námitkám proti kontrolním zjištěním¹³. Je tak v zásadě ve stejném postavení jako další členové kontrolní skupiny. Vedoucí kontrolní skupiny zpravidla organizačně zajišťuje a koordinuje průběh kontroly a komunikuje s kontrolovanou a povinnou osobou. Tyto kompetence jsou ale stanoveny interně, nikoliv kontrolním řádem, který, jak již bylo uvedeno, zajišťuje rovné postavení jednotlivých kontrolujících.

Kontrolní řád nestanoví formu určení vedoucího kontrolní skupiny. Je proto přípustné určení vedoucího kontrolní skupiny i ústní formou, o němž by však měl být záznam do kontrolního spisu dle § 17 odst. 1 správního řádu. Je na kontrolním orgánu, aby s přihlédnutím k prováděným kontrolním činnostem specifikoval např. svými interními předpisy, jakou formou se bude vedoucí kontrolní skupiny určovat.

Kontrolní řád nestanovuje povinnost aktivně (předem apod.) sdělovat kontrolované osobě, který z kontrolujících je vedoucím kontrolní skupiny. Na druhou stranu takovému informování o dané skutečnosti nejenže nic nebrání, nýbrž jej lze považovat za vhodné. Označení vedoucího kontrolní skupiny však nemusí obsahovat pověření ke kontrole ani protokol o kontrole (byť je to doporučeníhodné). Takovýto údaj nemá pro kontrolovanou osobu žádný význam, a to i ve vztahu k vyřizování námitek dle § 14 kontrolního řádu. Určení vedoucího kontrolní skupiny má totiž účinky směrem dovnitř kontrolní skupiny, kontrolované osobě nepřináší znalost či neznalost vedoucího kontrolní skupiny žádné omezení nebo rozšíření jejích práv a povinností. V případě žádosti kontrolované osoby o sdělení, kdo je vedoucím kontrolní skupiny, je však třeba tuto informaci poskytnout¹⁴.

¹³ § 14 odst. 1 kontrolního řádu.

¹⁴ Srov. § 4 odst. 1 správního řádu, dle kterého má každý správní orgán povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.

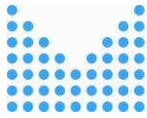
Závěrem uvádíme, že postup podle obecných pravidel kontrolní činnosti se uplatní jen, nestanoví-li jiný právní předpis jinak, tzn. pouze v případech, kdy zvláštní zákon nebude obsahovat odlišnou úpravu.

Závěr:

- **Pověření ke kontrole vystavuje kontrolujícímu nadřízená osoba kontrolujícího, což je vedoucí kontrolního orgánu, nebo osoba jím pověřená.**
- **Kontrolní řád rozlišuje dvě formy pověření ke kontrole, a to průkaz, stanoví-li tak jiný právní předpis (možnost používat průkazy jakožto formu pověření ke kontrole tedy musí být zakotvena přímo ve speciálních zákonech), a písemné pověření ke kontrole.**
- **Kontrolní řád nestanoví obligatorní náležitosti písemného pověření ke kontrole. Pověření ke kontrole by však mělo obsahovat alespoň identifikaci kontrolního orgánu, identifikaci kontrolujícího (kontrolujících), identifikaci kontrolované osoby, označení ustanovení právního předpisu vymezujícího pravomoc kontrolního orgánu k výkonu kontroly, předmět kontroly, identifikaci a podpis osoby, která pověření vydala, datum vydání pověření ke kontrole, číslo jednací a v relevantních případech otisk úředního razítka.**
- **V případě, že kontrolu provádí více kontrolujících, stanoví kontrolní řád nadřízené osobě kontrolujícího povinnost určit jednoho z těchto kontrolujících vedoucím kontrolní skupiny.**
- **Zákon nevylučuje variantu jednotlivého pověření ke kontrole pro každého člena kontrolní skupiny zvlášť ani variantu jednoho pověření ke kontrole pro celou kontrolní skupinu.**

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování,
 - stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud.
-

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Podpisová doložka:

Praha 12. května 2022

Schválil: Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru veřejné správy, dozoru kontroly